

El cas Villa Caprice

Títol original: *Villa Caprice* **Direcció:** Bernard Stora **Guió:** Pascale Robert-Diard, Bernard Stora **País:** França **Durada:** 103 min **Any:** 2020 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Niels Arestrup, Patrick Bruel, Irène Jacob, Claude Perron, Michel Bouquet, Paul Hamy, Alaa Safi, Laurent Stocker, Avant Strangel, Sophie Verbeeck, François Vincentelli, Eva Darlan, Vincent Furic, Sabine Pakora, Marc Ruffray **Música:** Vincent Stora **Fotografia:** Thomas Hardmeier **Distribuïdora:** Vercine 2007 **Estrena a Espanya:** 21/01/2022
Pendent de qualificació
Doblada en català

SINOPSI

La vida de Luc Germon, un famós advocat de gran reputació, es trastoca quan accepta un nou client, Gilles Fontaine, un dels empresaris més poderosos de França. A aquest l'acusen de comprar una propietat en circumstàncies sospitoses, i haurà de confiar en les habilitats de Germon per alliberar-lo del cas, però a poc a poc, els aliats començaran a convertir-se en enemics... (FilmAffinity)

CRÍTICA

Context i poder

Han passat dues dècades des del darrer treball cinematogràfic de **Bernard Stora**. El seu retorn té lloc a partir d'una història que li va relatar la periodista **Pascale Robert-Diard** en relació amb el suïcidi d'un advocat influent el 2013. Tots dos van treballar en un guió que està basat en aquell succés, encara que el plantejament, el desenvolupament i la conclusió amb prou feines tinguin punts en comú. El llargmetratge reflecteix les possibilitats que brinden els diners i el poder, que gairebé sempre viatgen de la mà, a la societat actual.

Gilles Fontaine -Patrick Bruel- és un important home de negocis amb empreses a diversos països i, segons afirma, al voltant de vuitanta mil empleats. Es posa en guàrdia quan la policia porta a terme un registre a **Villa Caprice**, la seva luxosa propietat de la Costa Brava. Per això decideix contractar els serveis de **Luc Germon -Niels Arestrup-**, un veterà i destacat advocat que té la fama ben guanyada de ser impenetrable i buscar qualsevol esclatxa per sortir triomfant.

Villa Caprice és una luxosa mansió de la Costa Brava

Els fets es desencadenen arran de la denúncia de l'exdona d'un polític. Ella té proves que el seu exmarit va afavorir la compra de Villa Caprice per part de Fontaine per un preu inferior a l'ofert per altres presumptes compradors per a les arques públiques. El tràfic d'influències podria ser el primer dels diversos delictes que amenaçaven l'empresari amb una llarga estada a la presó. Incloent-hi, fins i tot, les amenaces i l'extorsió.

Per preparar el judici, que serà presidit per un magistrat implacable, Fontaine convida Germon a la seva luxosa propietat on la seva dona **Nacy -Irène Jacob-** sempre ronda per les seves estances, però mai no s'integra amb els convidats. Aquest personatge, almenys, té més rellevància que altres que formen part del conjunt i que exerceixen majoritàriament com a fràgil suport en la seva aportació. Per exemple, altres clients de l'advocat que aporten escasses novetats per reafirmar el seu caràcter.

El poder i les seves influències

La proposta se centra, sobretot en el poder econòmic i en el judicial. Un enfrontament que té les puntes de llança en Fontaine i Germon. Tots dos actors estan molt per damunt d'uns papers que haurien requerit més substància i diàlegs menys complaents. El context i la seva relativitat s'erigeix com a fortalesa. La idea té molt a oferir, però tant el guió com la posada en escena s'assemblen més a una feina d'amaniment que a una producció excel·lent.

S'aprecia una successió de plans sense gaire brillantor i que tampoc no treuen partit a la bellesa de la Costa Brava. Com que les pel·lícules de judicis solen donar força bons resultats, el conjunt funciona. En aquesta oportunitat es relaciona més amb una trama que es nodreix de la corrupció i el tràfic d'influències. Deriva en el fet que els dos protagonistes, que previsiblement han de treballar junts per sortir victoriosos del cas, arribin a considerar-se enemics. Aquesta és la línia de la qual esperàvem més profunditat.

Hi ha altres qüestions que conviden a reflexionar. Principalment, si un jurisconsult pot defensar criminals, estafadors o violadors sent totalment aliè a aquestes pràctiques. Ho accepta per diners, prestigi, o ambdues coses? Qui té el poder té la possibilitat de decidir. Queda palès en aquesta proposta que acull idees molt inquietants per molt que es quedin relativament asfixiades entre una edificació luxosa, un vaixell de competició i uns rols que haurien de tenir molta més força.

Pedro de Frutos – estrenosdecine.online